

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

«Edinost».

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena z a vsa leto s prilogo 7 for., za pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 75 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

»V edinosti je moč.«

Šolsko prašanje.

Dandanes ko so razna druga prašanja na površju, kakor n. pr. socialno, agrarno, delalsko itd. itd., sme se govoriti tudi o šolskem prašanju, kajti tudi to daje državnikom opravka.

In res: za časi, ko sta dijak in učitelj bila v največjem spoštovanju, ko je šola bila dobrodelnica človeštvu, nastali so časi, v kojih šola vedno bolj na svojem kreditu peša ter ni smatrana za drugo, nego kot ustanova, ki državi ogromnih stroškov nakopičuje.

Pred dijakom, velikošolcem, klanjalo se je nekoč vse ter ga visokim spoštovanjem osipalo; vabili so nekdanje srednješolce na velike šole v vseučilišča ter jim gmotno pomagali. A žalostna resnica nadvladala je dandanes: — ministri si glavo pulijo ter tub-tajo, kako bi preprečili, da bi vseučilišča ne bila tako obilno obiskavana, kako bi mladino od vseučilišč odvrnoli ter jo napotili na druge poti h kruhu. Vseučilišča so preveč obiskovana; preveč ima uže svet zdravnikov, pravdozancev, učiteljev, doktorjev in treba je gledati, da se njih število zmanjša.

Dunajsko vseučilišče obiskuje letos 6157 slušateljev, med katerimi je dobra tretjina medicincev, namreč okoli 2500. In pri vsem tem je svet tako od bolezni obiskovan, čeprav ima na razpolaganje tako ogromno število onih, ki se bavijo z poučevanjem njegovega zdravja!

V predzadnjem zasedanju državnega zbora interpelovalo se je tudi, kako bi se v okom prišlo preobilnemu obiskovanju dunajske medicinske fakultete. Predlagalo se je več načinov, kako bi se dalo temu pomoči, namreč ako bi se ustanovile medicinske fakultete na onih vseučiliščih po državi,

ki jih še nimajo; drugih menenje je bilo, naj bi se beška fakulteta še z jedno kliniko dopolnila ter naj bi Dunaj ostal stedišče avstrijskih medicincev. Ker mnogo slušateljev prihaja tudi z Ogrskega, nasvetovano je bilo, naj bi se za Ogre uvedla posebna taksa, kojo bi morali plačevati, ako bi hoteli poslušati poduk medicine v blaženej nemščini, ne pa v svojem »krasnem« finskem jeziku.

Potem pa pravimo, da nemščina ni za zveličanje potrebna v tem, ko jo celo zagrizli Ogrji tako visoko cenijo!

Po menenju nekaterih državnih poslancev bilo bi boljše, ako bi se ostala vseučilišča v Avstriji popolnila in laškim časnikom zdi se to ugodna prilika, tirjati od vlade laško vseučilišče v Trstu. In res težko bode kedaj ugodnejše prilike najti za tirjanje te velike šole, nego je sedaj.

Vlada na Primorskem je Lahom dobrohotna, na razpolaganje imajo deželne in državne poslance in kopico razburjajočih časopisov, ki javno menenje in mir v Primorskej kalijo; pri tem je bil nekda zadnjič tudi podpisana zveza Italije z Avstrijo: — tu vam je uzrokov dovolj, da Italijani tirjajo, kar jim celo po državnih zakonih ne pristojajo, kajti njih število je premajhno, da bi bilo opravičeno kaj takega tirjati.

Svet je pa dandanes onega, »ki ga ve prijeti« in tako se tudi pridobivajo pravice v Avstriji. Zvestemu narodu, ki ima dovolj zmožnosti in vso pravico tirjati, da se mu ustanove šole v njegovem jeziku, — vedno se ovire stavijo; narod pa, čigar težnje so splošno poznate kot državi in javnemu miru nevarne, gladi se in na rokah nosi, kakor je počenjal oni nori kmet, ki je na golih prsih nosil na videz zmrzlega gada, da ga ogreje!

Šolsko prašanje je prišlo na dnevni red. Naučni minister ukrepa,

kako bi število studujočih skrčil ter nalaga takse na takso učencem, obiskavajočim srednje šole, — pri vsem tem ga pa vendar muči misel, kako v okom priti preobilnemu pohajanju velikih šol.

Dobro gospodarstvo z državnim denarjem je osobito v Avstriji prepotrebno, kajti vedno se primanjkuje denarja za vojaške namene, da je naša država tudi v vojni družim enaka. Skrbeti je tedaj državnim ministrom, da stroške kolikor možno skrajšajo. Ako se nova brezpotrebna vseučilišča ustanovljajo, stroški se še povečšajo, kajti nove stavbe in učene moči stanejo ogromnega denarja. Ni toraj umestno niti priporočljivo poprijeti se ustanovljanja novih vseučilišč niti kliniki po državi: veleti je le, da se popolni ona vseučilišča, ki še nimajo vseh stolic, da postanejo dunajskemu enaka. Tudi se nam ne zdi umestna priporočana koncentracija učečih se mladine v Beču, kar bi vodo nekako zavezavalo. Tudi na Nemškem imajo več vseučilišč, ali nikdo ne bode dajal prednosti onemu v Berlinu pred univerzo v Heidelbergu in Lipsiji, niti ne silil mladine v prestolnico. —

Če se pa velike šole popolne, priporočati je vladi, naj se zadnja tako preuredi, da se zadovolji zahtevam raznih narodnosti. Italijani imajo, čeprav so v primeri z nami le maloštevilni, posebne stolice v laškem jeziku toliko v Gradcu, kakor v Inomostu, pri vsem tem pa tirjajo novo, povsem laško univerzo. Mi Slovenci pa, ki nas je vendar štirikrat toliko, kolikor Lahov, nemamo ni jedne stolice v svojem milem jeziku! Če se tedaj vlada ozira na godrnjanje raznih po njej vladanih narodov, ozirati bi se morala pred vsem na slovenski narod ter mu, ako ne popolnega vseučilišča, vsaj stolice v njegovem jeziku na starejših vseučiliščih ustanoviti.

Pred vsem nam je pa oločno tirjati slovenskih srednjih šol v slov. pokrajinah. Razen kranjskih Slovencev nema naš narod, v slov. pokrajinah živeč, svojih srednjih šol. Še vedno vlada na teh tevtonski duh v tem, ko imajo Italijani lastne gimnazije v Dalmaciji, Istri, Trstu in Tridentu, čeprav se njih število z našim ne more meriti. V zadnjem zasedanju državnega zbora je predložil goriški državni poslanec resolucijo, naj bi vlada v Mariboru, Celju, Gorici in v Pulu ustanovila slov. paralelke, a naučni minister je odvrnil, da je treba še čakati, da se vidi, kak vspeh bodo imele gimnazije na Kranjskem. Ne vemo pa, zakaj je gospod poslanec izpustil Trst, v čigar državno gimnazijo zahaja tudi več od polovice Slovencev.

Enako z drugimi gimnazijami počenjati bi se moralo tudi s Trstom, kder je vendar lepo število slovenskih dijakov, pri tem pa jih pohaja mnogo tudi mestno italijanskogimnazijo. Volja naučnega ministra je tedaj, kakor je iz njegovega govora soditi, naklonjena ustanoviti še kako drugo vseučilišče v deželah; pri tem trebalo bi se pa ozirati na narodne razmere. Predno se Italijanom lastno vseučilišče dovoli, umestno je dovoliti je Slovincem, ali vsaj ustanoviti jedno, ki bi ustrezalo obema narodoma.

Smešno je tudi pisarjenje lahon-skih listov o tej zadevi. Prilika za tirjanje vseučilišča je tedaj ugodna in zasvetilo se je primorskim in drugim Lahom upanje, da zadobé ustav, kder bodo lahko svoje sinove popolnoma izšolali o svojem jeziku. Mej tem pa tolažijo hinavsko nas Slovence, rekoč, da nemamo za kaj takega niti primernih knjig, niti sposobnih učečih moči ter je boljše, da se daje prednost njihovemu starodavnemu jeziku: — ščasom pridemo na vrsto tudi mi!

Vlada ne bode menda tako ne-

PODLISTEK.

Obljuba dela dolg.

(Dalje.)

„Ali ga še nisi pozabila, kako slovesno je obetal. Ne verujem, da je še danes tistih misli. Kakor sem danes zvedel, pohujšal se je na tujem, potrebuje mnogo denarja; tako mi je pravila danes iz cerkve grede teta njegova. Vedno piše po denar in mlinar mu ga tudi pošilja. Škoda dobrega Konrada, če je to resnica. Ljudje pa tudi radi več povedo, kakor je res. Jaz sicer mislim, da si uže ti pozabila na njega, saj on ni zate.“ Kakor strela iz jasnega zadele so te besede ubogo Roziko. Po vsem životu se je tresla in sama ni vedela, kje stoji in ko oče neha govoriti, reče ona:

„Da, oče, pozabila, pozabila uže davno“. In hitro odide na vrt. Ko pride v zeleno utico, ni vedela, je li to resnica, kar je slišala, ali so le sanje. Ali videla je, da je v zeleni lopici in prav na tistem mestu, na katerem je sedela danes eno leto. „Ali tudi danes pride nekdanji moj Konrad?“ vprašala se je. In zdela se jej je, da jej odgovarja šumljajoči potoček: „Ne bode ga, on je v daljnem mestu, zabava se v veselej družbi in ti Rozika sedi tu in ga pričakuješ, ali zastonj, on ne

pride.“ Sedaj se zamisli in spomni se besed, ki jih je slišala, a ni se mogla hitro spomniti kje:

„Ne vem, če je še danes tistih misli. — Pohujšal se je v tujem mestu — potrebuje mnogo denarja!“

Te besede je slišala, a kje, tega se ni v hipu spomnila. V tem trenutku pa jej pride na misel. Spomni se, da pred malo časa je te besede izgovoril nje oče. Pa vsaj to ni mogoče, da bi se nje dobri Konrad mogel pohujšati, to je laž. Odpred saboj na mizi ležečo knjižico in obrne nekaj listov in kmalo najde majhno podobico, goreče jo poljubi in reče polglasno:

„Ne, on se ni pohujšal, to je le obrekovanje. Še danes mu bom pisala pismo, v katerem mu vse naznanim.“ Zapusti utico ter odide v svojo spalnico in začne pisati takole pismo:

Ljubi Konrad!

Danes Ti pišem pismo; povod temu pismu je novica, ki sem jo zvedela, pa je ne verjamem. Ne zameri mi, prosim te, ko Ti naznanjam, da sem zvedela, da se si Ti v daljnem mestu pohujšal, saj to ni resnica. Je li da ne, saj Ti me ljubiš. Obljube ne prelomiš, saj ostanem tudi jaz zvesta Tebi. Prosim Te, piši mi kmalo, sporoči mi, kako se ti godi.

Tvoja večno Te ljubeča

Rozika.

Drugi dan je oddala pismo. Ko Konrad pismo prebere, spomni se na svojo nekdanjo storjeno obljubo. Menil je uže, da je tudi Rozika pozabila na njega, kakor on na njo.

„Da sem se jaz pohujšal, to ni res, sedaj sem še le pameten, prej sem bil pa popolnoma kot otrok. In obljube me tudi spominja nekake. Obljuba, ha, kaj se jaz brigam za to, jaz sem sedaj vojak! nisem več tako neumen kot sem bil poprej. Kaj hočem jaz z njo? In kaj bi rekli moj oče k temu? Pisal jej bodem, da jej povem resnico.“ In koj piše jej kratko pismo takole:

Rozika!

Na Tvoje pismo moram ti odgovoriti le to, da to ni res, da bi se bil jaz pohujšal tu pri vojakihi. In pa tega, kar sem ti obljubil, tudi mi ne bode mogoče sporniti. Takrat sem bil preveč lahkomisljen. Saj poznaš moj stan, kaj bi rekli moj oče k temu in drugi ljudje? Zdrava ostani.

Konrad V . . .

Lahko si je misliti, kako je pretreslo to pismo ubogo zapeljano Roziko. Ko ga je prebrala, sramovala se je, da ni slišala očeta, ki so jo tako prosili, naj ne misli in se ne zaljubi v bogatega Konrada.

Od tistega časa je bila Rozika vedno otožna, nikdar več ni bilo opaziti na njenih rudečih ustnicah smeja. Žalostno jej

je mineval čas, poprej tako vesele in tolažbe polne misli na Konrada bile so jej le še žalosten spomin na nesrečno njeno ljubezen. „In lepa cvetka je začela veneti“. Nikdar več ni prejela pisma od Konrada. Pa tudi ga ni pričakovala, saj je spoznala iz zadnjega pisma, da je ljubezen do nje popolnoma ugasnola v Konradovem srcu.

Mnogokrat je zahajala v zeleno utico na vrt in klicala si je zlate nekdanje čase v spomin, ali zastonj.

Tako ste minoli dve leti polne žalosti za Roziko. Vse drugače je bilo s Konradom. On je vesele živel, ker oče mu je pošiljal vedno dovolj denarja. Na Roziko in nekdanjo tako slovesno storjeno obljubo se še spomnil ni. Pozabil je vse, dokler je bil na tujem.

Prišel pa je čas Konradovega odpusta, doslužil je svoja leta in vrnil se je zopet v domovino. Zelo se je veselil stari mlinar, da mu pride zopet sin domu, ker zelo ga je pogrešal pri gospodarstvu in tudi v mlinu. Pa kmalo je videl, da nekdanji njegov dobri Konrad je popolnoma drugačen. Ni več tisti dobri Konrad, kateri je odšel pred tremi leti v tuji svet. Očeta je to močno žalilo. Bil je uže star in oslavljen in ni mu bilo dano nadživeti več zime. Bilo je nekako o svečnici, ko so zagreblili starega mlinarja. In mlin je dobil novega gospodarja.

previdna, da privoli tem njih željam, in tudi mi sklepamo te vrste s željo in upanjem, da se državni zakoni ne bodo še dalje teptali pravici in resnici nasproti. Slednjič pa pozivljamo slovenske poslance, naj ne privole, ali naj vsaj odločno protestujejo proti temu očitemu hujskanju!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je podaril za podporo Holuba 5000 gld.

Iz državnega zbora. Seja poslanske zbornice 29. marca. Trgovinski minister zahteva 300.000 gld. dodatnega kredita za postajne razširjave, potrebne iz prometnih ozirov. Od gosposke zbornice vrnena bankna predloga se je izročila dotičnemu odseku, da ustno o njej poroči. Zakon o zavarovanju delavcev za primerljaj bolezni se je sprejel v tretjem čitanju. Potem se je začela podrobna razprava o preskrbovanju vdov in sirot vojakov. Sprejeli so se prvi trije paragrafi večidel brez promembe; le pri paragrafu 1 se je sprejel Mengerjev dostavek, po katerem bodo dobivale letno pokojnino tudi vdove nekatoških dušnih pastirjev. Pri paragrafu 3 je minister za deželno bran navel pomislke zoper nasvetovane predrugebe. Kar zadeva počitninske odpolednice, pravico imajo na počitnino one žene, ki so take odpolednice vložile, predno v veljavo stopi ta zakon. Gledé ločenih žen je minister na to opazil, da je velik razloček med izrekoma „ne skupaj živeti“ in „ločen biti“. Minister je priporočil, naj se paragraf sprejme brez promembe, kar se je tudi zgodilo. Pri paragrafu 4 se je razprava pretrgala. Poslanec Kaizl je predlagal, naj se sklenski zakon zastran ustanovitve skladišč. Poslanec Pattai je interpeliral zastran hudega stanja delavcev v Borislavi in Volanki. Trgovinski minister je predložil zakonsko osnovo zaradi prodanja več k linskemu kolodvoru spadajočih stvari.

Seja gosposke zbornice 29. marca. Sprejel se je začasni proračun do konca aprila, pokritje avstrijskega deleža 52½ milijona kredita za vojaške potrebe in zakonska osnova gledé varstva podmorskih kablov v drugem in tretjem čitanju. Na Schmerlingovo prašanje je načelnik odgovoril, da pride njegova jezikova predloga v prveji seji po velikonočnih praznikih na dnevni red.

Seja poslanske zbornice 30. marca. Razpravljala se je od gosposke zbornice zavrnena bankna predloga. Poslanec Derschatta, Menger in Plener so govorili za to, naj zbornica ostane pri prvem sklepu gledé delitve dobička. Finančni minister je zavrnol očitjanje, da vlada pri dogovorih ni storila svoje dolžnosti; ako hočemo skupno banko, moramo ozir jemati tudi na Ogersko. Ako bi zbornica ostala pri sklepu, težko bi končali nagodbene razprave. Vlada se skrbno trudi

Po očetevoji smrti je živel Konrad zelo brezskrbno in razuzdano. Rozike se še spomnil ni, še manj pa spomnil se obljube, katero jej je storil. Ker je sprevidel, da brez gospodinje mu ne bode moč gospodariti, začel je zbirati si nevesto. Morebiti da se mu je oglasila še kedaj vest, posebno kedar je videl žalostno Roziko, vendar kazal ni tega. Kmalu je dobil bogato nevesto in po vsej okolici se je govorilo le o Konradoveji ženitvi. Približal se je dan poroke. Predvečer pa je šel Konrad zelo zakasnen iz mesta in šel po bližnjem stezi prav mimo hiše, v kateri je prebivala Rozika. Ko zagleda prijazni vrtec in zeleno obrasteno utico, nehote postoji nekoliko. Spomni se nekaj. Valčki malega studenca nemirno šumljajo. Na misel mu pridejo krasni večeri, katere je prebil nekaj pri svoji Roziki. Ustavil se je ter globoko zamislil. Menil je, da ga nihče ne vidi, ker bilo je že močno mráčno. Pa nekdo ga je opazoval in to je bila — Rozika, ona je stala pri studenčku, kamor se je šla umivat. Začela je ihteti, ko je spoznala Konrada. Nekaj skrivnega jo je gnalo in sklenola je še enkrat govoriti z njim, naj velja kar hoče. Konrad jo ni opazil, da je bila že par korakov od njega. Bil je globoko zamišljen. Prestraši se, ko je naglo začul korak za seboj. Ko se ozre, stala je pri njem njegova nekdanja Rozika.

(Dalje prih.)

pri nagodbnih dogovorih za interese te državne polovice. Minister nazadnje prosi, naj se predloga sprejme po vladinej osnovi, kakor jo je sprejela gosposka zbornica. Nazadnje se je pri glasovanju po imenih zavrgel Derschattin predlog z 164 glasovi proti 134 in sprejel člen 102 po vladinej predlogi. Za Derschattin predlog je glasovala vsa levica in Coroninijev klub. — Potem se je nadaljevala podrobna razprava o preskrbovanju vdov in sirot vojakov. Pri paragrafu 4, počitnina za vdove, predlagal je poslanec Neumayer predrugebo plač v prid nižjih razredov. Poslanec Hackelberg je govoril za nespremenjeni sprejem paragrafa in se posebno obračal zoper poslance Türka, ki je hotel, naj se počitnina za tri najvišje razrede določi z 1200 gld. — Paragraf se je sprejel nespremenjen po odsekovem predlogu, potem se je razprava odložila. — Naučni minister je podal dodatnen proračun za leto 1887 z ozirom na pridobitev graščine Federavn in Trbiž za koroški verski zalog in za učne potrebe državne gimnazije v Striju.

V proračunskem odseku je 28. marca vitez dr. Tonkli vprašal vlado gledé zgradbe železnice Ljubljana-Kamnik, potem doklej je dospelo pogajanje gledé dolenske železnice od Ljubljane v Novomesto s postransko železnico Ribnica-Kočevje. Odgovoril mu je trgovinski minister, da vse kaže, da se postranska železnica iz Ljubljane v Kamnik k malu začne graditi. Gledé dolenske železnice se je zaukazala komisijonelna razprava, da se določi, katera izmed obeh črt bi ugodnejša bila.

Seja 31. marca. Najprej je grof Taaffe odgovoril na več interpelacij, mej drugimi na ono poslance Gregorca ter rekel, da so glede nove volitve okrajnega zastopa pri sv. Lenartu bila izdana spričala novozvoljenim pet dni pred interpelacijo, tako da se je okrajni zastop uže 28. februarja ustanovil. Na Pernerstorferjevo interpelacijo, gledé policijskega postopanja z delavci, ki so položili vence na grob 13. marca 1848 padlih, odgovoril je grof Taaffe, da je iz policijskih spisov razvidno, da je bil pred demonstracijo 13. marca pogovor anarhistične stranke ter je bil namenjen večji sprovod delavcev. Ker se je bilo bati nevarnih izgrediv, kakor se je to zgodilo v letu 1866, morala je policija postopanje anarhističnih vodij pazljivo nadzorovati ter je zvedela, da se ima 13. marca položiti na grob venec z hujskajočim napisom. Teh priprav so se udeležila tudi v interpelaciji omenjena delavca, stavec Hauser in čevljar Stetz. Ta dva sta 13. marca zjutraj ob raneji uri položila na grob venec z napisom: „Za tako smrt ves svet. Avstrijska radikalna delavska stranka“. Oba delavca sta bila zaprta na podlogi izjemnih določeb od 30. januarja 1884. Policijsko izpraševanje in lišne preiskave so podale mnogo socijalističnih spisov, pri Hauserju se je poleg tega našla steklena posoda z strelnim prahom in več iztiskov neke prepovedane knjige. Iz tega je razvidno, da se policiji ne more očitati nezakonito postopanje, ampak da je storila le svojo dolžnost. Minister mora tedaj zavrnol očitjanje, da je policija samooblastno postopala. — Potem se je člen 102 bankne predloge v prvotnej osnovi v tretjem čitanju sprejel; enako so se sprejeli tudi ostali členi predloge o počitninah vdov in sirot vojakov. — Poslanec Gregorec in tovariši interpelirajo ministra za bogočastje gledé imenovanja Kahna za krškega pokneženega škofa, ki slovenskega jezika ni zmožen.

Avstrijska deputacija za določitev, koliko ima donasati Avstrija in koliko Ogerska k skupnim stroškom, proračunila je, da na Avstrijo spada 6581, na Ogerko pa 3419 odstotkov, ker znašajo vsi posrednji in neposrednji davki v primeri na leto v Avstriji 228.794.498 gld., na Ogerskem pa 118.864.898 gld. Predložila je tedaj, naj Avstrija donasa 66, Ogerska pa 34 odstotkov. Ali ogerska deputacija s tem ni zadovoljna, ona še 30 odstotkov neče dovoliti. Tako je z dualizmom veden križ; Madjari bi radi veliko imeli, pa malo dali in poleg vsega tega še povsod prvo besedo imeli; če človek velja toliko, kolikor plača, naj bi tudi Madjari svojo veljavo po tej meri vredili.

Vnanje dežele.

Rumunski kralj in kraljica sta prišla 29. marca na Dunaj. Cesar ju je pozdravil na kolodvoru, od kodar sta se odpeljala v cesarjevo palačo. V četrtek sta zopet odpotovala.

Papeževo prašanje je začelo celo v Italiji prihajati na površje. Celó osebe, ki so bile vedno zoper papeža, začele so spoznavati potrebo, da mora ita-

lijanska vlada konec storiti razporu mej cerkvi in državo, ker sicer se italijanska država ne more uspešno razvijati. Italijansko ljudstvo je katoliško in kakor tako ne more podpirati vlade, ki je sovražnica glavarju katoliške cerkve.

V Italiji še vedno traja minister-ska kriza, čuje se, da se vlada tako le sestavi: Depretis prevzame načelnštvo in začasno zunanje stvari, Crispi notranje stvari, Magliani finance, Bertole-Viale vojno, Brin mornarico, Saracco javna dela, Zannardelli pravosodje, Grimaldi poljedelstvo, za naučnega ministra še nimajo moža. Dvomimo, da bi se moglo držati ministerstvo, sestavljeno iz tako različnih strank.

V španjskejš poslanskejš zbornici je 29. marca naznanil minister Castillo, da vlada pozna namene in sredstva zarotnikov ter ima dovolj sredstev, da red vzdrži. Voditelji opozicije so zagotovili, da bodo vlado nepogojno podpirali za varstvo reda.

Bolgarsko prašanje. Iz Bukreša se 31. marca poroča v „Agence Havas“, da je parnik „Petkuš“ ponoči odpeljal iz Kalafata 100 vojakov v Lom-Palanko, kder je vstal upor. Tudi v Vidinu se opazuje velika razdraženost, vendar je doslej vse mirno.

Iz Petersburga se zopet poroča v London o nekem napadu na carja, ki je pa izpodletel; pozneje oficijelne vesti pa to preklicujejo. — Trištudente, kiso hoteli napasti carja, prepeljali so v Gačino, kder jih je sam car vprašal, kaj so prav za prav hoteli; oni pa so odgovorili, da nič ne vedó, da so le orodje drugih in da so od zunaj dobili ukaze.

DOPISI.

V Gorici, 1. aprila. — [Izv. Dop.] — (Obrotniška šola in poslanec dr. Tonkli. — Tržaške okolice in škole. — Šolstvo na Goriškem.) — Laški zagrizlec „Indipendente“ se je spravil, kakor Vam bode znano, na goriškega državnega poslanca dr. Tonklja, ker je v državnem zboru interpeloval tudi gledé obrtniške šole v Trstu, jezé se nanj zato, ker je prašal naučnega ministra, je-li bodo v omenjeno šolo lahko pohajali tudi slovenski učenci in če se bode zadnjim delil poduk v slov. jeziku. Gledé jezika se ni začel pri osnovanju te šole govoriti; ministerstvo je pozvalo tržaški municij, naj tudi on sodeluje pri osnovanju te šole ter mu naložilo del šolskih stroškov. Tržaški lahonski svetovalci so menili uže, da niso tržaška tla ugodna za slovenski poduk ter da bi se lahonsko ime tega mesta omadeževalo, ako bi v njem imela svoj sedež šola, na kojoj bi se tudi slovensko predavalo. Sploh razupili so to novo osnovano šolo kot popolnoma laško ter peli uže glorio svojim državnim poslancem, ker so jim od vlade novo italijansko učilišče izprosil. A temu po izgovoru ministra Gautscha ne bode tako, ampak na omenjenejši šoli podučevalo se bode, ako bode zadostno število slov. učencev, tudi slovenski. Na Primorskem sploh prevladuje slovanska narodnost, radi česa je tudi umestno, da vlada pri osnovanju šole, obrtnikom namenjene, v obzir jemlje tudi slovansko večino, iz čije sredine je tudi obilo število obrtnikov, ki niso dosedaj imeli šole, kder bi se lahko v dobre obrtnike izsolali. Naravno je pa, da se tej malo izsolaneji mladini, ki je morda dokončala nekatere razrede slov. ljudske šole na deželi in koja o laščini nič ne ve, poduk deli v njej edino umljivem jeziku, namreč: slovenskem. Mi ne dvomimo, da bode na onejši šoli slov. učencev manjkalo, kajti potreba enake šole je bila očita. Veselimo se pa, da so se vsaj v tej priliki želje Slovanov na Primorskem vsaj nekoliko izpolnile.

In uprav to, da je naučni minister, prašanj o omenjenem državnem poslanec, izjavil, da se bode na omenjenejši šoli Slovincem pravica godila, uprav to uveda in ščiplje zagrizlega dopisovalca lahonskega lista. Peni se in srdi nad omenjenim poslancem, ker je dirnol v struno, o kojoj bi po njegovem menenju najbolje bilo molčati, dokler se šola ne odpre. Zvitost primorskih Lahonov presega vse meje. Ljubitelji temote snujejo vse svoje spletke tajno, tako namreč, da se o njih nikdo ne zave; in še le, ko so osnove uže dejanstvene, tedaj sklicujejo se na razne izmišljene odloke in ukaze ter natezajo državne zakone tako, da Bogu se usmili! Pri tem pa hočejo veljati za poštenjake in pravicoljube.

Omenjeni zagrizli časnik, kakor tudi nič manj rudeči „Corriere“ se veselita, ker nista hotela goriško in kopersko ob-

činsko predstojništvo obljubiti, da bodeta pomagala nositi stroške za to šolo. Veselita se, ker ne bode treba omenjenim občinam pomagati vzdrževati šole, v kojoj se bode tudi slovenski podučevalo! To je menda tudi pravicoljubje, o katerem vedo lahonski časniki toliko povedati. Tržaški organ municij pa javka in stoče, ker so njegovi gospodarji po nepredvidnosti zabredli ter ne morejo več svoje besede odtegnol.

Rečeni goriški državni poslanec interpeloval je tudi vlado, kaj misli o regulaciji šol v tržaškejš okolici. Tudi proti temu se lahonski časopis repenči in očita dr. Tonklju, da je vtaknol svoj nos ter raztegnol svoj delokrog tudi tja, kder ni poklican; stopil je namreč s tem tržaškim Lahonom na kurja očesa, kajti dokler mestni tržaški zbor šolstvo v rokah ima, pollaščuje in preustroja šole po svojej glavi, naj se pri tem drugemu delu prebivalstva krivica godi ali ne. Na to predpravo, šole vzdrževati in preustrojati je tržaško mestno zastopstvo kaj ponosno: — niti minister jim ne more do repa, kajti vedo ga zvijačnej in potuhneno zavrnol. Oblastno in nekako tiransko mu zarezé v obraz: Tukaj smo mi gospodarji, v šoli ukazujemo mi: naj si bode le prebivalstvo slovansko, vsiliti mu vemo tudi laške šole — in ministerstvo mora o tem molčati! Gorjé tedaj in križanje čez onega, ki se drzne v to struno dirnol, vzlasti pa, če ni (po njih menenju) poklican v to.

Razkriti pa, kde se krivica godi, to je vsakemu dovoljeno; enako je menda tudi dovoljeno vsem slovanskim poslancem govoriti, ako se kje njih narodnosti krivica godi in bi morala vlada razmere zboljšati. Hvalisa se lahonsko zijalo Indipendente, da so v tržaškejš okolici najboljše šole ter da tržaški magistrat skrbi za nje. Mi pa pravimo, da smo tam gledé šol na najslabšem stališču, kajti ondašnje šole so tako vravnane, da ubogim davkoplačevalcem ne proužročujejo drugega, nego stroške. Skrbi se morda za šolska poslopja, a vredba šol bide pravi pedagogiki v obraz. Z eno besedo, dokaz, da so tamošnje šole zelo slabo vrejene, je to, da ne morejo učenci iz njih niti na srednje šole, kajti po dokončanejš štiri letnej šoli samo za silo brati in pisati vedo; veselja pa do učenja nemajo nikakega, ker trati se v šolah najdražji čas s podukom nepotrebne laščine. Toliko vsaj povzemam iz vednih tožb ondašnjih slov. listov in dopisov v druge časnike.

Slovenski poslanci bi morali tedaj krepko na noge stopiti, da se tudi pri vas ljudsko šolstvo preuredi in organizuje, kakor je drugod; lahonskemu mestnemu zboru bi pa morala biti odvzeta pravica, šole po svojem kopitu ustrojati, kajti one šole postajajo vedno vpljivnejša pollaščujoča gnezda. Pri tem pa ne velja za one šole zakon, drugod v veljavi; otroci ne pohajajo tako skrbno šole, kakor drugod, ker niso k temu po nikakem zakonu prisiljeni. Ker se je misel uže sprožila, morali bi jo tudi slovenski poslanci še pogreti ter tirjati šole za uboge tržaške okolice, kar jim po pravici pristuje.

Ker govorim uprav o šolah, naj povem še, da je nedavno tudi na rihembersko šolo dospel ukaz, da se mora v njej tudi nemščina podučevati. Ne vemo, je-li je kaj pomena ta ukaz ali ne; dobro pa vemo, da občini ne pomore. Pri vas v Trstu ali vsaj v Rojanu so prebivalci sami prosili za enako šolo, na kojoj bi se podučevali vsi predmeti v slovensčini, a začeni s tretjem razredom podučevala bi se na slov. podlagi tudi nemščina le za — pro nomen. Pri vas takih šol želé, tu se jih branijo. Uzrok temu so pa zgolj drugačne razmere. Takojšnje memo vsih. Rihemberska šola je bila dozdaj povsem slovanska, rojanska je pa skoraj povsem laška. Italijanski jezik je tam mnogo nevarnejši, nego nemški, radi česa je boljše, da se otroci tri ali štiri leta uče v svojem jeziku raznih koristnih stvari in zadnje leto tudi dve besedici blažene nemščine, nego da v šoli postajejo nevedneži in renegati. Sicer pa: „altri luoghi, altri costumi“.

Vipava 30. marca. [Izv. dop.] Draga Edinost! Blagovoli sprejeti naslednje poročilo v svoj cenjeni list.

Tukajšnji rodoljubi so se domenili, naj se kaj stori v blagi namen za Fran Erjavčovo vstanovo in spomenik, tako, da se izrazijo čuti odkritosrčne hvaležnosti in neomejenega spoštovanja do nam prezgodno umrlega in za narodni prospeh tako neumorno delalnega možaka, ki se mu je z

vstrajno njegovo delanostjo, uporabljajoč temelito svojo učenost, posrečilo, dospeti do vrhunca, katerega doseči je le malo kateremu odločeno. — No — tega možaka ne zgubimo iz spomina in daljni naši potomci bodo z globokim spoštovanjem zrlili v velikana, ki jim bodi spodbujalen vzgled!

Vipavska čitalnica se je odločila, otvoriti veselico, katere dohodki se vroče za omenjeni namen. Sprva se je namerjavalo stvar spraviti na dan v god sv. Jožefa 19. t. m., a neugodno vreme prisililo je odbor, da jo je preložil na 24. dan i. m. — Tako se je tudi zgodilo. — Ta dan so se že k malopopolne začeli zbirati gostje in slavitelji nepozabljivega nam učenjaka. Čitalnični prostori so bili pripravljeni dostojno za sprejem pričakovanega slavnega občinstva, katerega se je sešlo kaj lepo število, in hvaležno priznavamo: bilo je zbrano občinstvo in s kraja najodličnejše tukajšnje in iz obližja.

Govor „Erjavčev spomin“ (S. Gregorčič) vplival je mogočno in gospod govornik žel je zaslužen pohvalo.

Zbor: Förster-jeva kantata, bil je enako vgodno sprejet.

Igra: „Mlinar in njegova hči“, igrala se je prav dobro. — Vsi diletantje so se skazali svojim vlogom sposobne in zmogljive, kajti da si je igra trajala blizu tri ure, minol nam je ta čas, da smo se kar čudili. Priznavati se pa tudi mora, da so se igralci žrtvovali, kajti za tako igro treba mnogo vaj, skušenj in učenja. — Dohodkov je bilo 100 gld. In — slava čitalničnemu odboru! Vsi ti dohodki so odmenjeni za namerjavani namen, kajti skleneno je, prizadete stroške po drugej poti poravnati.

Slava toraj darovateljem in trudnikom! in Bog daj, da bi to podjetje tudi rodoljube po drugih pokrajinah mile naše domovine privabilo kaj več storiti za moža, ki je posvetil vse svoje moči svojememu narodu, ki je pa tudi dosegel in dognal toliko, da bomo morebiti čakali in čakali, kdaj se nam zopet zbudi njemu vreden nastopnik.

Domače vesti.

Mil. g. knez in nadškof Goriški, dr. Alojzij Zorn, položil je v peonideljek pri-segi v roke Nj. Velikanstvu cesarju kot tajni svetnik.

Imenovanje. Lukni in pomorsko-zdravstveni oficijal v Trstu, Ivan Monari pl. Neufeld je bil imenovan luknim in pomorsko-zdravstvenim pristavom.

Dva nemška urednika sta naenkrat zapustila Trst. Urednik „Triester Tagblatt“, Arnold Hilberg in urednik „Triester-Zeitung“, pl. Koščelski, oba sta te dni odšla na Dunaj in uredništvo in lastništvo obeh listov je te dni prevzela Lloydova tiskarna, oziroma oba nje najemnika, gg. Otto in Helmpacher. Sliši se tudi, da omenjena gospoda pustita past „Triesterco“ ter bosta z drugim semestrom izdajala le „Tagblatt“. Po obeh odišlih urednikih tukaj nobeden ne joče, še Nemci ne; hotela sta delati javno menenje brez lastnega menenja, in to je teklavno.

Tržaška skladišča. S poslanci tržaške občine in obrtniške zbornice štirinajst dni na Dunaju trajajoče razprave glede zgradbe in uprave tržaških skladišč so bile zadnje soboto končane. V nedeljo ob 10. uri dopoldne so se imeli podpisati zapisniki, ali ker je poslanec Teuschl nanaglomoma umrl, ni se moglo to zgoditi in tržaška zbornica je morala družega poslanca poslati na Dunaj, da zapisnike podpiše; sicer pa to ne bo imelo nobenih družini škodljivih nastopkov. — Omenjeni zapisniki so bili podpisani v torek; zdaj jih mora potrditi še tržaški svet in potem bo pogodba pravoveljavna.

Prosekar na Kitajskem. Naš državni poslanec, gospod Nabergoj, je gostilničarju Lloydovega parnika „Pandora“ dal 100 steklenic penečega prosekarja iz let 1884. in 1885., da jih je vzel z sabo v Hongkong. Vino, če tudi je bilo le navadno zaprto, ohranilo se je popolnoma ter so ga ljudje vsake narodnosti, posebno pa Angleži, močno hvalili in gostilničar je brez vsacega truda dobil naročilo na 12.000 steklenic prosekarja. Vino se je v Hongkongu prodajalo po 1 gld. 60 kr. v zlatu steklenica. Poskušnja je dalje pokazala, da je prosekar v tropičnih krajih mnogo boljše, nego najboljši umetno napravljeni šampanjec. Še to je treba opomniti, da so nekoliko steklenic nalašč iz Hongkonga zopet v Trst nazaj pripeljali in da vino prav nič ni zgubilo, ampak še čisteje je bilo.

Tržaške novosti:

Hudodelstvo — ali nesreča? Pri vodnjaku na dvorišču hiše št. 6 v ulici

Maolica je našla v sredo babica Marija Gariboldi človeški plod, prilično v tretjem mesecu svojega razvitka. — Prijavila je to takoj redarstvu, katero razjasne, da li se tiče hudodelstva ali pa nesreče.

Ogenj. V četrtek je nastal ogenj v stanovanju trgovskega agenta Angela Penso v četrtem nadstropju hiše št. 12 ulice Riborgo. Domačini so ogenj sami pogasili predno so prispeli ognjegasci. — Nastala škoda je neznatna.

Vésten mornar. Ivan L. iz Mallega Lošinja, mornar na ladji „Margherita“, dobil je od svojega kapitana predplačo 5 gl., ter je z novci vred izginol.

Najden utonjenec. V torek zvečer so našli mornarji blizu grada Miramare v morju plavajoče mrtvo možko truplo. Izvedli so je takoj na suho ter konstatovali po predmetih, koji so se še nahajali v obleki močno segnjitega vtönjenca, strojničarja parnika „Palermo“. Ni tedaj več dvojiti, da je poginolo onih pet oseb, koje so napravile 13. m. c. izlet po morju v nekem čolnu, katerega je isti večer zasledila silna nevihta, kajti tudi strojničar V. Lindsay se je tega izleta udeležil.

Zopet samomor. 65 letni agent Ivan Placco se je ustrelil v sredo po noči v svojem stanovanju ulica Forni št. 12. Zadel se je v srce in je takoj mrtev ostal. — Vzrok samomoru je bila neka neozdravljiva bolezen.

Italijansk slepar. Nek Kalister Scagliarini je imel v Bolonji veliko trgovino. Ko je bil že lepo število upnikov opeharil, popihal je iz solnčnate Italije ter prišel v Eldorado italijanskega izmeta v Trst. V četrtek pa ga je našla policija pod tujim imenom ter ga spravila v svoje varstvo.

Nesreče. 7-letni sin pilota Valentina Casani je padel v četrtek popoldne obrežju Grumola v morje. Ribič Gamba je nesrečni slučaj opazil ter otroka rešil. — Ana Sovrana iz Tolmina, 75-letna starka je padla 31. p. m. vsled slabosti na obrežju Carciotti na tla, ter se močno na glavi ranila. Straže so spremile ubogo starko domu.

Policijsko. 17letni potepuh Peter U. je ukradel nekemu seljaku na trgu Stazione 3 peteline. — Stražarji so mu kurtino odvzeli, tatú pa so spravili pod ključ. — Karlu V. so odnesli nepoznati tatovi iz njegove kuhinje v hiši št. 225 Sv. Marije Magdalene gornje perila v vrednosti 58 gl. — 19-letni postopač Franjo K. je napadel v četrtek po noči svojega lastnega brata Karla v neke gostilni na lesnem trgu, ker mu ni hotel dati denarja. Udaril ga je silovito z nekim ključem po glavi ter mu žugal, da ga ubije. Dobrega brata so spravili v luknjo.

Sodnijsko. Pri razpravi 28. t. m. je dobil 50 letni seljak Stefan Mašič iz Povirja tri mesece težke ječe radi javnega nasilstva. — 31 letna Helena Mahne je pustila 9. februarja svoje 3 letno dete samo blizu ognjišča. Dete je, igraje se, padlo v ogenj in se tako opeklo, da je kmalo zatem umrlo. Brezbrizna mati je bila obsojena radi prestopka proti varnosti življenja na 7 dni zaporu.

Ljubljanske novosti. Volitve v mestni zastop so končane. Pri dopolnilni volitvi I. volilnega razreda v mestni zbor so bili izvoljeni od prišlih 77 volilcev, in so dobili glasov: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol 73, Petričič Vaso 73. — Deželni odbor je kupil od g. dr. Rozine za dolensko vinarsko šolo vinograd v Trški gori za 3400 gld. Vinarska šola v Grmu nekda postane kaj krasnega.

Borsa za sadje. V Mariboru mislijo ustanoviti borso za sadje po načelih borse za blago na Dunaju, ker pričakujejo, da se s tem trgovina z sadjem zelo povzdigne. Mariborska borska za sadje ima biti družisce sadjarjev in kupecev in središče vse trgovine z sadjem na južnem Štajerskem.

Banka „Slavija“ sklenila je v mesecih oktober, november in december 1886. leta 12.829 novih zavarovanj za 16.845.435 gl. 31 kr. kapitala ter je zato prejela 440.525 gld. 61 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 288.173 gl. 62 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1.553.235 gl. 53 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 300.039 gl. 66 kr., na zemljišča posojenih pa 668.633 gl. 64 kr. Gasilne brizgalnice dobile so tri občine. — Od 1. januarja do 31. decembra 1886. leta bilo je sklenenih 66.606 novih zavarovanj za 72.861.310 gl. 80 kr., ter se je vplačalo zavarovalnine in pristojbin 1.933.082 gld. 98 kr., izplačalo pa za škode 683.125 gl. 57 kr. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da šte-

jejo do konca januarja 1887. leta že 1433 članov, ki so skupno zavarovali 131.795 gl. 32 kr. pokojnin in zato obvezali se vplačati 496.534 gld. 81 kr. vlog.

Brzjavne čestitke nemškemu cesarju. K devetdesetletnemu rojstvenemu dnevu je nemški cesar dobil brzjavnih čestitek iz 1. Evrope: z Nemškega 1297, iz Rusije 36, iz Avstrijsko-ogerske 37, iz Rumunije 7, iz Turčije 4, iz Italije 19, iz Švice 18, iz Sanije 4, iz Portugalijske 1, z Francoskega 7, z Angleškega 51, iz Belgije 6, z Nizozemskega 16, z Danskega 3, z Švedskega i Norveškega 11, skupaj 1517; 2. iz Azije: Iz Turčije 4, iz Indije 11, s Kitajskega 4, z Japonskega 3 in iz srednje Azije 1, skupaj 23; 3. iz Amerike: z britanskih posestev in severne Amerike 5, iz severnih američanskih držav 60, iz Mejike 8, srednje Amerike 8, južne Amerike 11, skupaj 92; 4. iz Afrike 10; 5. iz Avstralije 6; vseh skupaj 1648.

Lastavica pismonoša. Iz Boškovic na Moravskem se piše: Ko so se pred dvema letoma, jeseni 1885. odpravljale lastavice na odhod proti jugu, prilepil je krojač Peter Tkalec na peruto nekej na njegovem poslopji bivajočej lastavici v olji namočen papirček, na kateri je zapisal te le besede:

Lastavica, lastavica, Kde prezimiš, drobna ptica? Lastavica je na spomlad leta 1886. zopet poiskala staro gnezdo ter prinesla tudi v olji namočen papirček s temi le besedami:

V Firenci, hiši Castelarja; Pozdravi svoga gospodarja. Krojač je radoveden, ali se lastavica letos zopet vrne in kaj prinese.

Vreme v mesecu aprilu. Mathieu de la Drôme prorokuje za mesec april sledeče: Od 1. do 6. lepo vreme. Mrzlo v pokrajinah ob severnem in atlantiškem morju, v Francozkeji pa dež. Nevihte na sredozemskem in atlantiškem morju, ja-dransko morje mirno. Zopet lepo vreme o polni luni, koja započne 8. in konča 15. — Suho vreme v srednji Francozkeji in ob celem obali sredozemskega morja. Mirno in jasno nebo o zadnjem četrtu lune, koji nastopi 15. in konča 23. aprila. Proti koncu bode toplota menda nekaj pojemale. Lepo vreme, posebno v Alpah in v Provenci. Sredozemsko morje mirno. Ocean nekoliko nemiren v Gaskonskem zalivu. Tudi o noveji luni, katera prične 23. in konča 30., lepo vreme. Mrzlo v jutru v srednji Evropi, in v vzhodnej Francozkeji, v vzhodnej Nemčiji v Švicarskeji, Piemontu in v severnej Italiji. — Morje mirno. Mesec prekrasen. — jutro mrzlo od 15. do 23. Rastline zaostale.

Tržno poročilo.

Kava — dobra kupčija po vedno viših cenah; blaga je premalo v zalogah, zato se je bati še jako visokih cen. Prodalo se je te dni 1000 vreč kave Kilo po f. 84.— do f. 94.—, 3000 vreč Santos po f. 83 do f. 93, 300 vreč Java Malang po f. 94 do f. 95, Portoriceo stane f. 105 do f. 116 —, Ceylon plant f. 103 do f. 138, Poper f. 90 do f. 92, sladka škroja f. 34 do f. 36.

Sladkor — še precej kupčije; lastniki zahtevajo višje cene, pa še ne gre, ali skoro gotovo pojde po praznikih. — Te dni se je prodalo 6000 vreč sladkorja v kosih o f. 17.50 do f. 19.50.

Saje. — Pomeranče Jaffa f. 3.50 do f. 5.—, sicilijnske f. 2 do f. 5.—, limoni f. 2 do f. 4.50, rožič pulješki f. 10 do f. 11.—, grški f. 5.—, fige v venih f. 10 do f. 10.50, opasa f. 20 do f. 21.—, cvebe f. 13 do f. 16.—, Elemé f. 14 do f. 27.—, Suitanina f. 22 do f. 35.

Olje — dobra kupčija po nespremenjenih cenah. Jedilno stane f. 34 do f. 39.—, namizno f. 48 do f. 66.

Petrolje — rusko f. 6.75 do f. 7.—, američansko f. 8.75 do f. 9.

Domači pridejki. — Fižol rudeči f. 8.50 do 9, behine f. 10, beli f. 10 do 10.50, koks f. 10.75 do 11, maslo f. 82 do 91.

Žito — nobene kupčije.

Lea — prav slaba kupčija.

Seno — ker ga dohaja še precej, se ga denes dobiva nekoliko ceneje, in sicer konjsko po f. 1.40 do 1.60, volovsko f. 1.75 do 1.85.

Borsno poročilo.

K ljubuznemirajočim telegramom o novem atentatu na ruskega cara, je naša borsna ostala optimistična in so kurzi nekaterih drž. papirjev in kreditne banke še o viši postali. — Tendence prav dobra.

Dunajska borsna

dne 1. aprila.
Enotni drž. dolg v bankovcih — — gld 80-85
v srebru — — — — — 81-80
Zlata rentna — — — — — 113.50
5% avstrijska rentna — — — — — 97-35
Delnice narodne banke — — — — — 883-
Kreditne delnice — — — — — 257-70
London 10 lir sterlin — — — — — 127-40
Francoski napoleondori — — — — — 1000 1/2
C. kr. cekini — — — — — 5.97
Nemške marke — — — — — 62.52 1/2

Nizka cena omogoči, da jih more vsakdar kupiti in me ostalim je tudi ta cena uzrok, da so Švicarske kroglice lekarničarja R. Brandt-a

dandanes tako priljubljene kot domače zdravilo proti slabemu prebavljanju. Dobivajo se v lekarnah po 70 novč. katljice. (7)

Listnica upravnistva.

Gosp F. Turk, Šmarje. — Potrjujemo prejeto 2 gl. naročnine.

Javna zahvala.

Pred kratkem časom smo dobili v našo vas silno lepo cerkveno bandero, za katero gre vsa čast in hvala našemu čestitemu gospodu župniku Ivanu Benediktu v Brezovci. Po njegovem neutrudnem prizadevanju smo jo dobili in brez imenovanega gospoda bi gotovo še več let pogrešali novo potrebno bandero. Zatorej so vsi podpisani prav srčno zahvaljujemo v imenu vse naše soseske čestitemu g. župniku. Sicer nam primanjkuje besedi, da bi se mogli spodobno zahvaliti in vso ljubezen in spoštovanje izraziti, katero v svojih srcih čutimo do našega mnogo ljubljenega g. župnika. Zatorej zakličemo vsi skupej iz globočine src. „Bog ga poživi in ohrani še mnoga, mnoga leta!“

V Markovščini, dne 29. m. c. 1887.

„Vsi fantje in dekleta“.

Poslano.

Ker se sumi, da sem jaz pisal dopis „pod Čavnom“ dne 1. m. c. 1887. v 19. št. cenjene Edinosti, prosim slavno uredništvo, naj blagovoljno potrdi, da nisem jaz tega dopisa pisal.*)

Batuje, dne 30. m. c. 1887.

Ivan Kavs, učitelj.

*) Radi potrjujemo!

Uredn.

Zaloga koč za podplate, dobrih in trpežnih, lastnega izdelka — priporoča po nizkej ceni

strojarija Ivan Tomšič-a

na Vrhniki.

1-2

Hiša na prodaj.

V vasi Cesta pod sv. Križem (Ipavskem) se prodaje hiša, št. 52, ležeča tik ceste z vsemi gospodarskimi poslopji in vrtom z brajdo in gozdom.

Cena je 9300 gld., ter se proda tudi proti plačilu v obrokih. — Poblizje se izve pod naslovom „Tajništvo v Sv. Križu pri Ajdovščini.“ 3-1

Bogat izbor semen

vrtnih in poljskih cvetlic je prispel od tvrdke Wilmorin-Andrieux v Parizu, kakor tudi krasne rože več ko tisoč raznih vrst.

Cene jako nizke.

Prodaja semen in cvetlic

Jakopa Fonda

Trst, Lloydova palača 2-1

PEKARIJA F. JERSEK

v Trstu, Corsia Stadion št. 201 priporoča svojo bogato zalogo

MOKE

in vsakovrstnega peciva po jako nizkej ceni. 1-3

J. S. IRK

Androna Gusion št. 2 v Trstu

priporoča veliko zalogo sadja vsake vrste najboljših plemen na drobno in debelo. — Prevzame vsako pošiljatev na deželo, katera se izvrši točno in solidno. 100 21

KLINIKA

Ljubljanski Zvon.

Gld. 4.60.

Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

za spolne in želodčne bolezni, nastope okuženja i oslabenja možke slabosti, pojnice, žgečo vodo, močenje postelje, pušanje krvi, zubi v de, in za vse bolezni m-hurja, drola in živeev. Tudi pismo po najnovejšem znanstvenem postopku anju z neškodljivimi sredstvi. 4-8-104

C. Streetzel,

spezialni zdravnik Lindau am Bodensee.

~~ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED~~